

## UZASADNIENIE

P. K. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 250 euro z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 26 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za opóźnienie lotu z B. do W..

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że lot z B. do W. był opóźniony z powodu nadzwyczajnych okoliczności.

### ***Stan faktyczny***

P. K. miał zaplanowany, na dzień 25 stycznia 2019 roku, lot na trasie z B. do S. z przesiadką w W.. Samolot miał wylądować w W. o 18.30. Z kolei wylot z W. do S. był zaplanowany na 19.25 (karta pokładowa k. 5, k. 6).

Z uwagi na opóźnienie pierwszego lotu, nr (...), powód nie zdążył na drugi lot – nr (...) i dotarł do miejsca przeznaczenia z opóźnieniem wynoszącym więcej niż 3 godziny (niesporne).

Lot z B. do W. został opóźniony z powodu ograniczeń E. na lotnisku w W. spowodowanych opadami śniegu i źle odśnieżoną drogą startową, ale także opóźnionym przylotem wcześniejszego lotu z rotacji. Wcześniejszy lot (z W. do B.) opóźnił się o 8 minut z powodu restrykcji na lotnisku i konieczność otrzymania pozwolenia na start, co z kolei było spowodowane koniecznością odladania pasa startowego, a w locie kolejnych 14 minut. Następnie samolot wykonujący rejs do W. kołował 30 minut zanim uzyskał zgodę na start (hubinfo k. 25, opinia biegłego k. 65, wyjaśnienia biegłego k. 104)

Pismem z 13 lutego 2019 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 250 euro w terminie 30 dni od doręczenia wezwania (wezwanie do zapłaty k. 7, potwierdzenie nadania k. 8).

### ***Ocena dowodów***

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie wskazanych w nawiasach dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz twierdzeń stron przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez stronę przeciwną, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. Podstawę ustalenia przyczyn opóźnienia spornego lotu stanowiła również opinia biegłego z zakresu lotnictwa P. S. oraz ustne wyjaśnienia do opinii złożonej na piśmie. Brak jest powodów, aby odmówić sporządzonej opinii rzetelności.

### ***Ocena prawna***

Powód wywodził swoje roszczenie z faktu opóźnienia lotu z B. do W. w dniu 25 stycznia 2019 roku. Podstawę prawną żądania stanowiły przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz. U. UE L z dnia 17 lutego 2004 r.).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) powołanego rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

- i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
- ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub

(...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie zaś do art. 7 ust. 1 rozporządzenia: „w przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów. Przy określeniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Uprawnienie do żądania odszkodowania zostało rozciągnięte na pasażerów lotów opóźnionych, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Taką wykładnię przyjął Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 listopada 2009 roku w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07 mających za przedmiot wnioski o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone w postępowaniu C. S., G. S., A. S. p-ko (...) (C-402/07) oraz S. B., K. L. p-ko A. France SA (C-432-07).

W sprawie nie było sporne, że lot z B. do W. był opóźniony, w wyniku czego powód nie zdążył na kolejny lot do S.. Pozwany natomiast powołał się na nadzwyczajne okoliczności, które spowodowały opóźnienie lotu.

Zgodnie z brzmieniem motywów 14 i 15 oraz art. 5 ust. 3 powołanego rozporządzenia, w drodze odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia, przewoźnik lotniczy jest zwolniony z obowiązku wypłaty pasażerom odszkodowania na podstawie art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli może dowieść, że odwołanie lub opóźnienie lotu wynoszące co najmniej trzy godziny w chwili lądowania jest spowodowane zaistnieniem „nadzwyczajnych okoliczności”, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Zdarzenia, które ze względu na swój charakter lub swoje źródło nie wpisują się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwalają mu na skuteczne nad nimi panowanie, mogą zostać uznane za 'nadzwyczajne okoliczności' w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 (wyrok z dnia 4 maja 2017 r., P. i P., C-315/15, EU:C:2017:342, pkt 22 i przytoczone tam orzecznictwo).

Jak wynika z opinii biegłego z zakresu lotnictwa na opóźnienie spornego lotu wpłynęły niekorzystne warunki pogodowe w W., konieczność odladania pasa startowego, ograniczenie w przepustowości dróg lotniczych nałożone przez E. oraz następcze oczekiwanie na start przez 30 minut. Zdaniem sądu wszystkie wskazane okoliczności pozostawały poza kontrolą pozwanego. Nie miał on żadnej możliwości, żeby im przeciwdziałać. Faktycznie warunki w W. spowodowały opóźnienie już lotu wcześniejszego – z W. do B., jednak zdaniem sądu korelacja pomiędzy tymi lotami jest oczywista i opóźnienie samolotu, który wyleciał z W. i musi do niej, wykonując kolejny rejs, wrócić jest bezpośrednio powiązane z tym drugim lotem. Pokreślić przy tym wypada, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 czerwca 2020 r. w sprawie C-74/19 artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 w związku z jego motywem 14 należy interpretować w ten sposób, że w celu uzyskania zwolnienia z obowiązku wypłaty odszkodowania pasażerom w przypadku dużego opóźnienia lub odwołania lotu obsługujący przewoźnik lotniczy może powołać się na 'nadzwyczajną okoliczność', która miała wpływ na poprzedni lot obsługiwany przez tego samego przewoźnika za pośrednictwem tego samego statku powietrznego, pod warunkiem że istnieje bezpośredni związek przyczynowy między wystąpieniem owej okoliczności a opóźnieniem, względnie odwołaniem kolejnego lotu, czego ocena należy do sądu odsyłającego z uwzględnieniem w szczególności sposobu eksploatacji danego statku powietrznego.

Kolejno zatem nie można czynić pozwanemu zarzutu z dalszego opóźnienia powstałego wobec konieczności oczekiwania na start w B.. Okoliczność ta, jak również ograniczenia przepustowości nałożone przez organ zewnętrzny niewątpliwie nie są zależne od przewoźnika, który nie ma żadnej możliwości zaradzenia tak powstałemu opóźnieniu.

Wypada także podkreślić, że, jak wynika z wyjaśnień biegłego, czas na przesiadkę w W. na lot do S. wynosi ok. 25 minut, podczas gdy w przypadku lotu, którego dotyczy sprawa niniejsza powód miał na przesiadkę niemal godzinę. Skoro tak, zdaniem sądu nie można uznać, że pozwany zbyt ciasno ułożył siatkę lotów, nie zapewniając koniecznego marginesu na opóźnienie.

Z tych wszystkich względów sąd uznał, że pozwany zdołał wykazać, że sporny lot był opóźniony wskutek nadzwyczajnych okoliczności i tym samym skutecznie uwolnił się od obowiązku wypłaty pasażerowi odszkodowania.

### **Koszty**

O kosztach procesu sąd orzekł stosując wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadę odpowiedzialności za jego wynik. Na koszty podniesione przez pozwanego złożyły się: wynagrodzenie biegłego w wysokości 398,90 zł (k. 81 z zaliczki uiszczonej w wysokości 1000 zł), koszty wynagrodzenia pełnomocnika będącego adwokatem w wysokości 270 zł obliczone na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) oraz opłata od pełnomocnictwa (k. 24). W efekcie powód jako strona przegrywająca sprawę obowiązany jest zwrócić pozwanemu kwotę 685,90 zł o czym orzeczono w pkt 2 wyroku.

Ponieważ uiszczona przez pozwanego zaliczka nie została w całości wykorzystana na poczet kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego na podstawie art. 84 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 755 t.j.) należało zwrócić niewykorzystaną kwotę.

Zarządzenie: orzeczenie z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.